

عنوان مقاله:

رابطه عبد و رب به مثابه یک راهکار تربیت اخلاقی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 17، شماره 31 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

وحید خاصیان سرابی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد

غلامرضا رئیسیان - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

منصور معتمدی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

علی اسدی اصل - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تربیت اخلاقی یکی از موضوعات ارزشمندی است که مکاتب گوناگون با رویکردهای مختلف به آن پرداخته اند. قرآن کریم نیز با توجه به مبانی و اهداف این موضوع از منظر خود، راهکارهایی را برای تربیت اخلاقی ذکر کرده است. در این تحقیق سعی شده است با روش توصیفی تحلیلی، به تبیین رابطه عبد و رب در قرآن پرداخته و آن را به عنوان یک راهکار تربیت اخلاقی مطرح کند. بر اساس این تحقیق، پذیرش رابطه عبد و رب به عنوان اساسی ترین رابطه انسان و خدا از طرف انسان، به تربیت اخلاقی او منجر می شود. تبیین این مطلب را باید در مولفه های به دست آمده از رابطه عبد و رب مثل مالکیت، تربیت کننده، تدبیرگر، حکم کننده بر اساس علم و حکمت، قدرت مطلق رب و دعا کردن و اطاعت محض عبد و نمودهای این اطاعت و همچنین ثمره این رابطه یعنی تقوا پیگیری کرد. لذا قرآن بر اساس رابطه عبد و رب، برای پذیرش این رابطه از طرف انسان و در نتیجه تربیت اخلاقی او، روش هایی مانند اثبات ربوبیت خداوند و عبد بودن انسان برای مربی، توجه دادن مربی به مظاهر ربوبیت خداوند در هستی و جان آدمی و دعوت مربی به تقوا بر اساس رابطه عبد و رب را به کار برده است.

کلمات کلیدی:

تربیت اخلاقی، عبد و رب، عبد، رب، تقوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026047>

